

Както се вижда, за периода 1990-2006 г. има четири класически рецесии. Продължителността на първата рецесия (юни 1990 - март 1991 г.) е 9 месеца. Втората рецесия обхваща периода януари 1992 - октомври 1994 г., или общо 33 месеца. Това е най-дългата рецесия за този период. Третата рецесия обхваща периода септември 1995 - февруари 1997 г., или общо 17 месеца. Четвъртата рецесия започва от септември 1997 г. (връх) и завършва през декември 1998 г. (дъно), или общо 15 месеца. Както ще видим, периодът след 1999 г. се характеризира с цикъла на растеж, а не с класическия бизнес цикъл.

Средната продължителност на пълните цикли връх-връх и дъно-дъно са около 48-50 месеца, или около 4 години. Средната продължителност на рецесиите (връх-дъно) е 19 месеца, или около една година и половина. Средната продължителност на подемите е 32 месеца. В общи линии, това отговаря на очакванията и на факта, че по принцип след 1945 г. рецесиите в повечето развити страни са по-кратки от подемите. Най-дългата рецесия е 33 месеца, а най-кратката - 9 месеца. Тук трябва да се имат предвид и изискванията на метода на Брай-Бошан (вж. Приложение В).

Средните амплитуди на рецесиите и подемите са приблизително еднакви по абсолютна стойност. Втората рецесия, 1992-1994 г., е не само най-дългата за този период, но и с най-голямата амплитуда (-39.5). За целия този период средният месечен темп на растеж на БВП е отрицателен (-0.78). Същото е и положението поотделно за четирите рецесии за период: растежът на БВП е отрицателен и се движи от -0.08 до -1.53%.

Цикъл на растежа

За целта тук се използва филтърът на Ходрик-Прескот (1997), за да се отстрани дългосрочният тренд и да се определи цикличният компонент на СИИ. След това върху този компонент се прилага методът на Брай-Бошан, който определя повратните точки на цикъла на растежа. Резултатите от този анализ са представени на фиг. 4 и табл. 2.